REVEILLON SPORTIV

SCHIŢĂ PENTRU UN ISTORIC DE TRAUMATOLOGIE SPORTIVĂ

de Drd. Clement BACIU

Nu se poate să nu fi auzit şi dumneavoastră, cum în meciul cu RAY SUGAR ROBINSON, boxeurul cerebrală. Şi cum toţi ca el, au pătit anderson, sau Alex. Murphy, în meciul cu E Famechon.

Practica boxului modern a oferit totdeauna amatorilor prilejul de a asista la accidente din cele mai grave, multe chiar mortale. Vă reamintiţi desigur de Gh. Dumitrescu, care a murit printr'un atac de cord, după meciul cu V. Stoian şi de tânărul boxeur de culoare Billy Brown din New-Brunsvick, omorît pe un ring din New-Jersey, care a fost înregistrat ca fiind al unsprezecelea caz mortal în ring, din USA, numai în anul 1946. Pentru ca în 1947 numai în prima jumătate a anului, să moară în ring, după statistica lui Fleischer, şaptesprezece boxeuri americani.

Pasiunea sportivă modernă a dus de multe ori la moarte. Gama accidentelor a cunoscut cele mai variate aspecte, dela cele mai serioase, la cele mai ridicule — cum s'ar putea altfel cataloga, accidentul lui Ernie Shaaf care în meciul cu Primo Carnera, a înghiţit placa da cauciuc, care îi proteja dantura şi a murit din această cauză?

Dar ar fi neadevărat să acuzăm numai sportul modern de toate aceste tragice întâmplări. Căci din istoricul sporturilor, se desprind fapte uneori întru totul asemănătoare dacă nu chiar, care să le depăşească pe acelea actuale.

*

Pugilatul vechilor Greci, nu era cu nimic mai prejos decât boxul modern. Ba din contră. Pumnii luptătorilor erau înfăşuraţi în cureluşe de piele, la care se adăugau uneori, noduri de metal. Puteţi bănui deci duritatea loviturilor.

O asemenea lovitură — un pumn de masiv oţel cum înfăşurat în cureluşe cu noduri de metal — a sfărâmat falca lui Eurydamas din Cyrena. Acesta însă, foarte liniştit, simţindu-şi falca sdrobită şi-a înghiţit calm dinţii şi adversarul său, uluit, a renunţat la luptă...

Alteori, nu maxilarul ci degetele mâinii erau ţinta luptătorilor de pancraţiu. Astfel, Sostrate din Sicyonu, obişnuia să-şi apuce adversarul de degete şi să i le strivească până când acesta se declara învins. De aceea a şi fost poreclit „acrocheirsit".

Urechile erau în special, sfâşiate în luptele din arenă. Din această cauză, unele statui, de câştigători olimpici, au fost găsite, cu urechile ciuntit sculptate dela început.

Poetul Homer, ne spune undeva, următoarele, despre un luptător: „Ulyse fu recunoscut de Argus, câinele său credincios; cât despre ţine Stratophon, după patru ore de pugilat, ai ajuns de nerecunoscut, nu nu mai de câini, dar de tot oraşul şi dacă te-ai privi într'o oglindă, tu însuţi ai jura că nu eşti Stratophon".

Atletul Olympicos a avut de suferit imens de pe urma acesta, căci fratele său, profitând de faptul că era desfigurat, a prezentat tribunalu lui, un portret al atletului, dinainte de a participa la pugilat şi tribunalul, la desmoştenit, stabilindu-i ne îndeplinirea.

In unele cazuri, cei care mureau, erau — paradoxal — învingătorii. Avrachion simţindu-se sfârşit de adversar, care-l înclestase cu picioarele, şi-l sugruma cu mâinile, îi zdrobi un deget de la picior. Acesta simţi o durere atât de groaznică, încât ridică mâna şi se declară învins, dar în acelaş timp, Avrachion muri atât de puternic fusese sugrumat.

Un fapt asemănător, s'a petrecut la jocurile nemeene, helanodicii, arbitrii jocurilor, premiind cadavrul lui Crengas din Epidaur, care se luptase cu Domoxene din Syracuza, fimp de o zi. Lupta fiind egală, helanodicii au hotărît, ca fiecare dintre adversari, să aplice celuilalt o lovitură. Crengas lovi pe Syracuzian în cap, dar Domoxene, cerându-i la rândul său să ridice braţele, îi înfipse toate cinci degetele sub coaste, cu atâta furie, încât pătrunse în abdomen, şi-i smulse mărunţaele. Crengas a murit pe loc, dar a fost încoronat, deoarece Domoxene lovise de mai multe ori.

*

Luptătorii care scăpau cu viaţă, sau nedesfiguraţi din pancraţiu sau

pugilat, mureau uneori şi mai prosteşte, din simplă îngâmfare.

Se cunoaşte astfel, povestea lui Polydamas, cel care a fost chemat de Cyrus în Asia, pentru a se lupta în acelaşi timp cu trei persi celebri, supranumiţi „nemuritorii", şi îi omorîse pe toţi trei. Intrând într'o peşteră, cu câţiva prieteni, bolta acesteia începu să se crape, gata a se prăbuşi. In timp ce tovarăşii lui fugeau, Polydamas, într'un moment de oarbă trufie, ridică mâinile să susţină bolta crezând că va putea opri prăbuşirea peşterii. Dar greutatea muntelui îl îngropă pe Polydamas, cu trufia lui cu tot.

Se mai cunoaşte încă povestea renumitului Milon din Crotona, câştigător a şase coroane de măslini sălbateci. Acesta găsi în împrejurimile Crotonei, trunchiul unui copac despicat, în care rămăseseră prinse penele unor spărgători de lemne. Bazându-se pe forţa sa, Milon vără mâinile în crăpătura şi penele căzură într-adevăr. Dar el rămase prins de copac şi în noaptea care a venit l'au mâncat lupii.

*

Dar nu numai luptători; sufereau accidente Lucian, în „Dialogul zeilor Mercur şi Apollon" ne povesteste cum Apollon aruncând cu discul în sus acesta a fost oprit de Zeiţa Zephyr şi trimes înapoi la pământ, unde l-a lovit mortal pe Hyakinthos prietenul său de exerciţiu.

*

In evul mediu un sport foarte spectaculos ajunsese la modă „longue paume", un fel de oină, în care mingea era bătută cu mâna pentru a fi aruncată cât mai departe. Jocul acesta se practica pe străzi şi cum mingea făcută din piele groasă, era umplută cu pietre, nisip, sau chiar răzătură de fier s'au citat nenumărate cazuri de accidente grave, uneori mortale, suferite atât de jucători cât şi de trecători paşnici, pe care fireşte sau o proastă înspiraţie îi aducea pe străzile de joc.

*

Tot din cauza unui joc cu mingea a murit şi regele Franţei Ludovic X poreclit încăpăţânatul în anul 1316. După un joc posomorât în pădurea dela Vincennes, a transpirat şi a băut apă rece. Apoi pentru a se asigura că nu îl va lovi o congestie, a intrat şi în pivniţă să-se răcorească. Congestia nu a întârziat însă să se iveaască şi imprudentul rege sportiv a murit.

In lipsă mingei, oameni cu spirit sportiv al vremurilor trecute se jucau cu pietrele. Compagna del Sasso, organiză în memoria episcopului martir Ercolano, adevărate lupte cu pietre între cartiere, la care luau parte până la 2.000 de persoane. Cu toţ scopul prea-cucernic al jocurilor, acestea se terminau deseori cu numeroşi morţi, sau răniţi, motiv pentru care dealtfel, ele au şi fost interzise în 1291, prin intervenţiunea binefăcătoare, a bisericei, deoarece pe acelaş timpuri nu exista niciun fel sportiv conducător organizat şi niciun ministeriu al sănătăţii publice.

Se pot cita cazuri de sportivi, care au murit din exces de zel. Şi greşim oare, când îl considerăm sportiv, pe Filipide, curierul lui Miltiade, primul om care a alergat distanţa marathonului, şi care a murit când a ajuns la Athena, anunţând victoria armatelor greceşti?

*

Desi nu avea de transmis nicio veste atât de importantă, M. Foster Powel, campionul de fond al Angliei din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, va muri şi el din cauza surmenajului la câteva săptămâni după ce alergase, la 57 ani distanţa dintre Londra şi York adică 402 mile engleze (646 km. 818), în 5 zile 15 ore şi 45 minute.

*

Dar, după cum ştim, nu numai cei care practică efectiv sportul sunt în pericol de a-şi periclita sănătatea şi chiar viaţa, ci chiar şi spectatorii. In anul 1498, fiul lui Ludovic XI, regele Charles VIII, în ajunul Floriilor, la castelul său din Amboise, s'a dus într'o galerie, să privească la cei care jucau „la paume". Prins de spectacol cu privirile urmărind mingea care sbura dintr'o parte în alta a terenului, s'a lovit cu capul aţât de tare de pragul de sus al uşei, încât a murit după puţin timp. Iată dar că nu numai sportivii sunt în pericol, ci şi admiratorii lor.

Concluzia o vom trage împreună: că şi sportul, accidentele, sportive nu reprezintă un aspect specific, al vremurilor noastre, ci ele datează de mult, din timpul când zeul Apollon se juca cu discul. Şi vor continua încă să mai fie, până când cerul se va prăbuşi, şi peste Zei şi peste oameni.

Răvaşe de plăcintă pentru basket-ballişti

Niki Dragomirescu, o speranţă a basket-ballului modern.
Il strigă toţi: "Sari; pivotează!"
"Talent ai doară cu toptanu'"
Dar Niki stă de lemn, visează:
Nu-l centru... fix el la "Godeanu"?!?

D. R. Spirescu, mare cloc'u al basket-ballului ploeştean.
Al vrut să facă divizionară
Doar dintr'un C. C. M. V. M.
Şi ai ales: fruntaşă'n ţară,
Sau înapoi la... A B C!

Bârdeianu (C. F. R.) s'a retras din basket-ball.
Ca echipa meargă trenul, —
Stăună; ca acum la anu'!
"Fără grijă!" e refrenul,
C'aţi scăpat de Bordeianu!

Aurel Neagu n'a vrut caltabos de Crăciun!
Neagule; cu tine ce e?
Noi vrem cu toţii caltabos, —
Tu ceri năuc... găinaceе!
"Sssssă trag bl-bine la co-coşi?!"

P. A. Nou

Răvaşe de plăcintă polisportive

Ultimul învins al lui Chiriac în viaţa de toate zilele negustor de coloniale şi deltcatesen a fost Rădan.
Unul e Chiriac Ion
Şi pe ring deloc băcan!
Darul lui de revelion?
Adversari tot ca Rădan!

Nu jucaţi ping-pong cu Garabedian de revelion: riscaţi să vă apuce... 1949!
Respingător... dintr'o privinţă;
Este al defensivei domn.
Cică, din obişnuinţă;
Tăcâne (din dinţi) şi'n somn...

Emanoil Valeriu, — reporter la "Stadion", speacker la Radio Bucureşti şi jucător de rugby la "Sportul".
Toţi îl ştiu pe stadion:
Speacker... rar când vrea să tacă;
In rugby — as la... microfon
Şi ziarist când rugby joacă!

Ascanio Damian şi-a vândut casa ca să-şi poată cumpăra un aparat de fotografiat.
A strâns Ascanio ban cu ban,
Să-şi ia la Bellu un cavou.
Pun rămăşag peste un an:
Va cumpăra un Leika nou!

Jupy Calistrat şi pasiunile sale
Jupy: mare doctor întru tripiu salt.
Proba-l cunoscută, Calistrat
— edec; —
Lesne se confundă una cu celălalt.
De-ala cere Jupy numai triplu...
— sec!?!

D-lui N. Tonor, campion al... previziunilor meteorologice.
O iarnă încă de'l ghicî: —
Tu, ce'l ca Pithia mai tare; —
In '48 la O. S. P. veî fi
Uns preşedinte de onoare!

L. A. Kosch

TELEGRAMA ADRESATĂ C.O.R.-ului DE CĂTRE F. R. SKY

Din Braşov s'a primit în cursul serii de eri, o telegramă din partea lotului olimpic.

COMITETULUI OLIMPIC ROMAN
Bucureşti, Batiştei, 4

Federaţia Română de Sky şi lotul olimpic aduc cele mai vii mulţumiri pentru sprijinul acordat în vederea participării la Jocurile Olimpice, asigurându-vă că echipa olimpică va corespunde misiunii încredinţate.

Federaţia Română de Sky

CEI CE NE VOR REPREZENTA LA J. O. DE IARNĂ

Dela stânga la dreapta: SIL E IONESCU. ION COLIBAN. Prof. GH "MITRA. MIHAI BARA, D. SULICA, ŞTEFAN VACARU, D. FRAŢILA, RADU SCORNECI, IMRE BELA, C. PETCU, A. SILICA, NICOLAU.

ASCENSIUNEA

de Av. DEM. PLOMARITIS

Când ai norocul să găseşti liftul deranjat, îţi apare în faţă problemul urcării celor patru etaje. Desigur, ca sportiv, nu este o mare nenorocire! Cu zâmbetul pe buze, datorat acelei autoîncrederi în excelenta condiţie fizică pe care o posezi, apuci voios primul rând de trepte, două câte două. In gând, recapitulezi cele câteva capete de cerere pe care le veî supune domnului subdirector, care le va transmite domnului director, care le va expune

domnului secretar general, care le va propune rezolvării Biroului Executiv şi cauţi frazele şi argumentele cele mai potrivite.

Printr'o reflecţie maşinală a spiritului, simultan cu acesta, inconştientul înregistrează numărul treptelor urcate şi faci constatarea că numărul atins, raportat la ocolul făcut în unul axului vertical ascensorului, trebue să te situeze la etajul al treilea. Mai este unul! gândeşti încântat şi par'că din nou gândurile sboară mai aiene spre expunerea doleanţelor tale. O lasi mai încet; ca să ai timp să-ţi aduni gândurile, ah aceste gânduri de care nu poţi scăpa niciodată, şi privirea ţi se plimbă spre indicatorul de etaj, care trebue să-ţi confirme calculaţia făcută asupra treptelor urcate.

Un unu; cu vârful vătat şi sters, îţi râneşte din perete cu un aer de sfidare!

Te opreşti mirat, nu-ţi vine a crede ochilor şi verifici atent cifra aparent obraznică. Nici o greşeală! Este etajul întâiu şi nici de cum al treilea; la care credeai că ai ajuns. Te uiţi înapoi, cauţi să pătrunzi cu ochiul prin sârma protectoare a liftului şi constaţi totuşi că distanţa nu corespunde cu un etaj normal.

Dacă n'ai fi grăbit să ajungi sus; desigur că ai lăsa să-ţi scape anumite reflecţii la adresa arhitectului care a realizat acest etaj maratonian, dar faptul că eşti sportiv te îndeamnă să porneşti mai departe; mai ales că acele câteva trepte în plus nu apar ca o gravă problemă, atât din punct de vedere al efortului fizic; cât şi al interesului pe care îl ai ca să ajungi totuşi sus.

Alura urcuşului, se schimbă însă. Pasul mai apăsat; treptele una câte una înspăimântă la fiecare patru, odată pe nas şi expiri cu gura larg deschisă! Aşa scrie la carte!

Te laşi furat de gând. Subit; te cuprinde chiar o îndoială.

Oare domnul subdirector este la birou, sau efortul tău este menit să fie inutil? Respiri totuşi uşurat; aminteşti-ţi că portarul, situat acum undeva jos şi departe; te-a informat că este precis, sus. Din nou, gândurile trebuesc adunate căci reflecţiile acestea; te-au făcut să ajungi pe neaşteptate la etajul al doilea.

Mai sunt deci două etaje! Jumătate drum zici. Ba nu! Aproape trei sferturi din urcuş zici; rectificându-te singur sub impresiunea nenumăratelor trepte pe cari le-ai urcat.

De jos, — undeva din vale; ar zice poetul — s'aude un strigăt: închide uşa la lift! Meditezi. Incă unul care mă va urma pe scări şi par'că zâmbet dacă nu ai suferi o nouă impresie. Curios! Muşchii picioarelor nu mai ţin seama de ceeace face sufletul şi ceeace e şi mai curios, e chiar că sufletul pe care ca presupus atlet vrednic să-l stăpânească, nu prea vrea să asculte de comenzi! O usoară indispoziţie; trecătoare desigur şi ochii se opresc satisfăcuţi pe cifra trei care indică numărul etajului corespunzător. Deşi o bănuiai, a început să te supere şi răsuflarea îţi e mai greoaie privesti în sus cu satisfacţie şi grăbeşti pasul.

Gândurile şi chestiunile pentru cari veî sus, nu te mai interesează.

Acum: numeri treptele: una, două, trei... cinci::: şapte::: mai sunt două, mai e una!. In fine iată-te ajuns şi pe uşa din afară o firmă mică de cristal "Organizaţia Snortului Popular" te îndeamnă să intri.

Satisfacţia că ai ajuns sus la „patru", se compară numai cu cea pe care ai avut-o odată pe terenul de sport, când ai realizat o mare performanţă. Te opreşti; respiri atent ca să-ţi restabileşti sufletul pierdut, îţi îndreptă nodul dela cravată deplasat în timpul ascensiunii şi cu un pas hotărât; treci peste prag.

Te îndreptă apoi spre biroul domnului subdirector căruia trebuie să-i supui cererea, care o va transmite domnului director care o va expune domnului secretar general, care o va propune rezolvării Biroului Executiv!

Peste două minute cobori de data asta scările; cu gândul la efortul depus pentru a ajunge sus şi cu destinaţia către Direcţia Tehnică, pentru a primi un ultim aviz la cererea prezentată domnului subdirector; fără de care nici nu se poate lua în discuţie ceva!

Pe drum liftul între timp reparat, în mers greoi îţi aruncă un scârţâit şiţător şi te face să gândeşti la ascensiunea efectuată; ca la o probă, la care ai pierdut plecarea.

4, 5, 6 şi 7 IANUARIE

ZILE DE SĂRBĂTOARE PENTRU PING-PONGUL ROMÂNESC

MATCHURILE ROMÂNIA-CEHOSLOVACIA LA FETE, ROMÂNIA JUGOSLAVIA LA BĂEŢI ŞI CAMPIONATELE INTERNAŢIONALE ALE ROMÂNIEI DESCHID ACTIVITATEA INTERNAŢIONALĂ

VIN OARE ŞI SLOVACII?

Desigur că cei mai fericiţi sportivi vor fi, la începutul anului viitor, amatorii de ping-pong. Au şi de ce, pentrucă nu de multe ori au ocazia să vizioneze un program atât de bogat.

O manifestare măreaţă, care inaugurează fericit o activitate internaţională care se anunţă foarte încărcată.

România — Cehoslovacia cap de afiş

Intr'adevăr, matchul acesta, contând pentru finala „zonei de est a Cupei Europei" (doamne) este aşteptat cu deosebit interes, pentru că, în afară de miza jocului, ne va da posibilitatea să verificăm valoarea formaţiei noastre feminine.

Faţă în faţă. Pe deoparte DEPETRISOVA, KETTNEROVA şi FURSTOVA (sau ZELENCOVA) formaţie de foste campioane mondiale, pe dealtă parte ANGELICA ROZEANU, KOLOSVARY şi BEKA şi... speranţele, năzuinţele noastre.

Vom ieşi învingători, vom fi învinşi?... Iată o întrebare a cărei răspuns îl vom căpăta la 4 Ianuarie.

Vor reuşi Kolosvary şi Beka să

Jocurile se dispută în sala „SPIRU HARET" din str. Italiană, în care s'au amenajat tribune pentru spectatori

se comporte ca şi în jocul cu Ungaria şi să ne aducă satisfacţia unor victorii? Pentrucă dela campioana noastră naţională aşteptăm 3 victorii.

Dealtfel, Angelica Rozeanu a mai jucat cu viitoarele ei adversare. Iată, cu titlu informativ, rezultatele obţinute:

cu Ketinerova: 3—0 (la campionatele internaţionale ale României 1939), 2—1 (la Cairo, campionatele mondiale) şi 0—2 (matchul cu Cehoslovacia 1946), cu Depetrisova, 2—3 (1939, anul în care Depetrisova a câştigat titlul mondial) şi 2—1 (matchul cu Cehoslovacia, 1946), iar cu Furstova, în acelaşi match, 2—1.

România — Jugoslavia, atracţia No. 2

Matchul masculin cu Jugoslavia va constitui o revanşă pentru înfrângerea suferită anul trecut (0—3) de România.

Atunci, echipa era formată din NAUMESCU, DAVIDESCU şi URSCHITZ.

Dar anul acesta jucătorii noştri joacă mult mai bine. NAUMESCU şi VLADONE (probabili componenţi ai echipei noastre) sunt într'o formă excepţională.

Din nou, campionatele internaţionale

Pentru a patra oară, continuând tradiţia inaugurată în 1939, Federaţia organizează şi anul acesta Campionatele internaţionale ale României.

Anul acesta, cu participarea a două foste campioane mondiale, DEPETRISOVA şi KETTNEROVA şi cu participarea jugoslavilor HARANGOZO şi DOLINAR.

Reprezentanţii noştrii vor participa pe bază de invitaţii. Numele lor le-am publicat într'unul din numerile trecute.

Vin şi slovacii?

Se pare că Federaţia are intenţia să invite şi jucătorii slovaci TOKAR şi MARINKO, ceeace ar mări considerabil atracţia acestor campionate.

Dacă nu va fi posibilă aducerea lor pentru campionatele internaţionale ale României, Federaţia nu va renunţa la acest proect şi va căuta să perfecteze o întâlnire România—Slovacia, revanşă a celei de anul trecut în cursul lunei Ianuarie 1948.

Ultima Oră

PROCLAMAŢIA GUVERNULUI CĂTRE POPOR

IN URMA ABDICĂRII REGELUI MIHAI I

La ora când închidem ediţia aflăm ştirea abdicării Regelui Mihai I şi proclamaţia guvernului către popor dată în urma acestui act.

Ora târzie nu ne mai permite a reda integral această proclamaţie, din care totuşi extragem încheierea care se adresează tuturor cetăţenilor ţării şi din care tineretul sportiv democrat îşi făureşte un crez:

„SĂ INĂLŢAM NOUA FORMA DE VIAŢA A STATULUI NOSTRU, REPUBLICA POPULARA ROMANA, PATRIA TUTUROR CELOR CE MUNCESC CU BRAŢELE ŞI CU MINTEA, DELA ORAŞE ŞI DELA SATE".